ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 29ης Ιουνίου 1998

σχετικά με τη διαβούλευση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας με τις εθνικές αρχές για τα σχέδια νομοθετικών διατάξεων

(98/415/ΕΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 105 παράγραφος 4 και το άρθρο 4 του προσαρτημένου στην εν λόγω συνθήκη πρωτοκόλλου για το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [2],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος [3],

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 106 παράγραφος 6 της συνθήκης και στο άρθρο 42 του εν λόγω πρωτοκόλλου,

Εκτιμώντας:

(1) ότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ), θα συσταθεί μόλις διοριστεί η εκτελεστική επιτροπή της·

(2) ότι η συνθήκη ορίζει ότι οι εθνικές αρχές ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ για κάθε σχέδιο νομοθετικής διάταξης που εμπίπτει στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της· ότι το Συμβούλιο ορίζει τα όρια και τους όρους αυτής της διαβούλευσης·

(3) ότι αυτή η υποχρέωση διαβούλευσης με την ΕΚΤ που επιβάλλεται στις αρχές των κρατών μελών δεν πρέπει να θίγει τις αρμοδιότητες των εν λόγω αρχών στους τομείς που αποτελούν το αντικείμενο της συγκεκριμένης διάταξης· ότι τα κράτη μέλη πρέπει να ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ για κάθε νομοσχέδιο που εμπίπτει στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της σύμφωνα με το άρθρο 105 παράγραφος 4 της συνθήκης· ότι ο κατάλογος των επί μέρους τομέων που περιλαμβάνονται στο άρθρο 2 της παρούσας απόφασης δεν είναι εξαντλητικός· ότι η έκτη περίπτωση του άρθρου 2 της παρούσας απόφασης δεν θίγει την παρούσα εκχώρηση αρμοδιοτήτων όσον αφορά πολιτικές που σχετίζονται με την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και με τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος·

(4) ότι τα νομισματικά καθήκοντα και πράξεις του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ) ορίζονται στο καταστατικό του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ· ότι οι κεντρικές τράπεζες των συμμετεχόντων κρατών μελών αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα του ΕΣΚΤ και πρέπει να ενεργούν σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές και οδηγίες της ΕΚΤ· ότι, κατά τη διάρκεια του τρίτου σταδίου της οικονομικής και νομισματικής ένωσης (ΟΝΕ), οι αρχές των μη συμμετεχόντων κρατών μελών πρέπει να ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ για τα σχέδια νομοθετικών διατάξεων που αφορούν τα μέσα της νομισματικής πολιτικής·

(5) ότι, για όσο χρονικό διάστημα ένα κράτος μέλος δεν συμμετέχει στη νομισματική πολιτική του ΕΣΚΤ, η παρούσα απόφαση δεν αφορά τις αποφάσεις που λαμβάνονται από τις αρχές αυτού του κράτους μέλους στο πλαίσιο της εφαρμογής της νομισματικής του πολιτικής·

(6) ότι η διαβούλευση με την ΕΚΤ δεν πρέπει να παρατείνει υπέρ του δέοντος ττις διαδικασίες για την έγκριση νομοθετικών διατάξεων στα κράτη μέλη· ότι, ωστόσο, οι προθεσμίες που διαθέτει η ΕΚΤ για να διατυπώσει τη γνώμη της πρέπει να της επιτρέπουν να εξετάζει με την απαιτούμενη επιμέλεια τα διαβιβαζόμενα κείμενα· ότι, σε περιπτώσεις κατεπείγοντος, για τις οποίες θα δηλώνονται οι λόγοι, παραδείγματος χάριν εξαιτίας της ευαισθησίας της αγοράς, τα κράτη μέλη μπορούν να τάσσουν προθεσμία μικρότερη του ενός μηνός, η οποία αντικατοπτρίζει το επείγον της καταστάσεως· ότι, ιδίως στην περίπτωση αυτή, θα πρέπει να διεξάγεται διάλογος μεταξύ των εθνικών αρχών και της ΕΚΤ ώστε να μπορούν να λαμβάνονται υπόψη τα εκατέρωθεν συμφέροντα·

(7) ότι, σύμφωνα με τις παραγράφους 5 και 8 του πρωτοκόλλου αριθ. 11 το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη, η παρούσα απόφαση δεν εφαρμόζεται στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας εφόσον το κράτος μέλος αυτό δεν μεταβαίνει στο τρίτο στάδιο της ΟΝΕ·

(8) ότι, μεταξύ της ημερομηνίας συστάσεως της ΕΚΤ και της ενάρξεως του τρίτου σταδίου της ΟΝΕ, οι εθνικές αρχές πρέπει να ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ, σύμφωνα με την απόφαση 97/717/ΕΚ [4] και το άρθρο 109 Λ παράγραφος 2 της συνθήκης,

[1] ΕΕ C 118 της 17. 4. 1998, σ. 11.
[2] ΕΕ C 195 της 22. 6. 1998.
[3] Γνώμη που διατυπώθηκε στις 6 Απριλίου 1998 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).
[4] ΕΕ L 332 της 31. 12. 1993, σ. 14.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, νοούνται ως:

«συμμετέχον κράτος μέλος»: ένα κράτος μέλος που έχει υιοθετήσει το ενιαίο νόμισμα σύμφωνα με τη συνθήκη·

«σχέδια νομοθετικών διατάξεων»: οι διατάξεις οι οποίες αφ' ής στιγμής καθίστανται νομικά δεσμευτικές και τυγχάνουν γενικής εφαρμογής στο έδαφος κράτους μέλους, θεσπίζουν κανόνες για αόριστο αριθμό περιπτώσεων και απευθύνονται σε αόριστο αριθμό φυσικών ή νομικών προσώπων.

2. Τα σχέδια νομοθετικών διατάξεων δεν περιλαμβάνουν τα σχέδια διατάξεων με αποκλειστικό σκοπό τη μεταφορά των κοινοτικών οδηγιών στο δίκαιο των κρατών μελών.

Άρθρο 2

1. Οι αρχές των κρατών μελών ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ για κάθε σχέδιο νομοθετικής διάταξης που εμπίπτει στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της σύμφωνα με τη συνθήκη, ιδίως όσον αφορά:

— νομισματικά θέματα,
— μέσα πληρωμής,
— τις εθνικές κεντρικές τράπεζες,
— τη συλλογή, επεξεργασία και διανομή των στατιστικών στοιχείων σχετικά με το νομισματικό, χρηματοπιστωτικό και τραπεζικό τομέα, καθώς και σχετικά με τα συστήματα πληρωμών και το ισοζύγιο πληρωμών,
— τα συστήματα συμψηφισμού και πληρωμών,
— του κανόνες που εφαρμόζονται στους χρηματοδοτικούς οργανισμούς, εφόσον επηρεάζουν σημαντικά τη σταθερότητα χρηματοδοτικών οργανισμών και χρηματαγορών.

2. Επιπλέον, οι αρχές των κρατών μελών που δεν είναι συμμετέχοντα κράτη μέλη, ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ για κάθε σχέδιο νομοθετικής διάταξης που αφορά τα μέσα της νομισματικής πολιτικής.

3. Η ΕΚΤ, αμέσως μόλις παραλαμβάνει σχέδιο νομοθετικής διάταξης, κοινοποιεί στις αρχές που ζητούν τη γνώμη της κατά πόσον το εν λόγω σχέδιο εμπίπτει, κατά τη γνώμη της, στον τομέα των αρμοδιοτήτων της.

Άρθρο 3

1. Οι αρχές των κρατών μελών που προπαρασκευάζουν νομοθετική διάταξη μπορούν, εφόσον το θεωρήσουν αναγκαίο, να θέτουν στην ΕΚΤ προθεσμία για τη διατύπωση της γνώμης της, η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη του ενός μηνός από την ημερομηνία κατά την οποία ο πρόεδρος της ΕΚΤ παραλαμβάνει κοινοποίηση για το σκοπό αυτό.

2. Η προθεσμία μπορεί να μειώνεται, σε περίπτωση κατεπείγοντος. Στην περίπτωση αυτή, η αρχή που ζητάει τη γνώμη αναφέρει τους λόγους του κατεπείγοντος.

3. Η ΕΚΤ μπορεί να ζητάει εγκαίρως την παράταση της προθεσμίας για τέσσερις επιπλέον εβδομάδες. Η αρχή η οποία ζητάει τη γνώμη δεν μπορεί να απορρίπτει αυτό το αίτημα χωρίς εύλογη αιτία.

4. Μετά την εκπνοή της προθεσμίας, η έλλειψη γνώμης δεν εμποδίζει την εθνική αρχή η οποία ζητάει τη γνώμη, να ενεργήσει περαιτέρω. Ωστόσο, εάν η γνώμη της ΕΚΤ παραληφθεί μετά την εκπνοή της προθεσμίας, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να γνωστοποιηθεί στις αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 4.

Άρθρο 4

Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει την αποτελεσματική τήρηση της παρούσας απόφασης. Για το σκοπό αυτό, μεριμνά ώστε η γνώμη της ΕΚΤ να ζητείται σε εύλογο στάδιο, για να μπορέσει να τη λάβει υπόψη της η αρχή που εισηγείται το σχέδιο της νομοθετικής διάταξης πριν λάβει απόφαση ως προς την ουσία, και μεριμνά επίσης ώστε η γνώμη της ΕΚΤ να γνωστοποιηθεί στην αρχή που θα κληθεί να εγκρίνει τη διάταξη, εφόσον η αρχή αυτή είναι διαφορετική από εκείνη που προπαρασκευάζει τις εν λόγω νομοθετικές διατάξεις.

Άρθρο 5

1. Η παρούσα απόφαση εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 1999.

2. Η απόφαση 93/717/ΕΚ καταργείται από την 1η Ιανουαρίου 1999.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 29 Ιουνίου 1998.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

R. COOK